

РЕШЕНИЕ

№ 1231

гр. София, 17.03.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 2 състав, в публично заседание на 10.03.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Александра Ковачева и при участието на прокурора Александрова, като разгледа дело номер **4754** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 – 161 ДОПК.

Образувано е по жалба на “С. Р.” Е. със седалище и адрес на управление Г.С., Б. „Академик И. Г.” №. срещу РЕВИЗИОНЕН АКТ № */10.11.2009 г., издаден от Евелин Л И на длъжност “главен инспектор по приходите” П. ТД на Н. Г.С., потвърден с решение № 649/05.05.2010 г. на директора на ДОУИ Г.С. в частта, с която е отказано право на данъчен кредит общо в размер на 586 749.00 лв. за данъчни периоди м.август и м.октомври 2007 г. по фактури № 0...04/25.06.2007 г. и № 0...07/04.10.2007 г., издадени от „Т Груп Б” Е.. Жалбоподателят поддържа, че обжалваният ревизионен акт е незаконосъобразен като постановен П. съществени процесуални нарушения, в противоречие с материалния закон и несъответствие с доказателствата. Жалбоподателят претендира съда да постанови решение, с което да отмени ревизионния акт в оспорената част.

Ответникът Директор на дирекция “ОУИ” – Г.С. оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на С градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Със заповед за възлагане на ревизия № 807682/17.12.2008 г., издадена от М Г Р началник сектор “Ревизии” в дирекция “ДОК” на ТД на Н. Г.С. е възложено извършването на данъчна ревизия на жалбоподателя „С. резиденшънъл” Е. от органи по приходите Е М Н и Я Е В П за определяне на данъчните му задължения по ЗДДС за данъчни периоди м.август, м.октомври и м.ноември 2007 г. в тримесечен срок, считано от датата на връчване на ЗВР на 06.02.2009 г. съобразно чл.114, ал.1 ДОПК, т.е. в срок до 06.05.2009 г. Със ЗВР № 903088/30.04.2009 г. е удължен срока на ревизията до 06.06.2009г. Със ЗВР № 900279/05.06.2009 г. ревизионното производство е спряно на основание чл.34, ал.1, т.2 ДОПК, считано от 05.06.2009 г. Със ЗВР № 905624/27.08.09 г. производството е възобновено със срок на ревизията до 28.08.2009 г., който срок се включва в срока по чл.114, ал.2 ДОПК. Заповедите са издадени във формата по чл.113, ал.1 ДОПК и са връчени на задълженото лице. За доказване компетентността на органа, възложил ревизията, ответникът е представил заповед на Териториалния директор на ТД на Н. Г.С. № РД-01-131/22.03.2007 г., с която на органа по приходите, заемащ длъжност „началник сектор Ревизии” на дирекция „ДОК” е възложено издаването на ЗВР на основание чл.112, ал.2, т.1 ДОПК, както и издаването на заповеди за определяне на компетентен орган по чл.119, ал.2 ДОПК. Ето защо съдът приема, че процесната ревизия е възложена от компетентен орган по приходите.

В срока по чл.117, ал.1 ДОПК е издаден ревизионен доклад № 905624 от 11.09.2009 г. от органите по приходите, определени в ЗВР, който съдържа реквизитите по чл.117, ал.2 ДОПК. В РД са изложени следните фактически констатации, направени въз основа на извършена насрещна проверка на доставчика „Т груп България” Е., връчено ИПДПОЗЛ № 10-53-00-892/01.06.09 г., представени от доставчика доказателства и протокол за присъединяване на събрани доказателства по РА № */28.01.2008 г. (за извършена на доставчика „Т груп Б” Е. ревизия): „Т груп Б” Е. е инвеститор за прострояване на група от жилищни сгради с части за обществено обслужване, находящи се в УПИ I-1428 от кв.90, УПИ I-1428 от кв.91 и УПИ II-1428 от кв.91 по плана на Г.С., м. „В. –

ВЕЦ С.". Към 17.04.2007 г. сградата е завършена в „груб строеж“ от изпълнител „Ергон Б“ Е.. След подробно обсъждане на доказателствата, събрани в хода на насрещните проверки на доставчиците на „Т груп България“ Е.: „Рико 3“ Е., „Ирком“ Е. и „Вики трейд“ Е. е направен извод, че цитираните доставчици по никакъв начин не са доказали реално извършване на описаните в двустранно подписани протоколи (актове обр.19) строителни услуги, поради което „Т груп Б“ Е. не се явява получател на стоки и услуги по облагаеми доставки, извършени от „Рико 3“ Е., „Ирком“ Е. и „Вики трейд“ Е. и не е изпълнено условието по чл.68, ал.1 ЗДДС за признаване на право на данъчен кредит по отношение на доставчика „Т груп Б“ Е.. Издаденият на доставчика „Т груп Б“ Е. РА № 20004903/28.01.08 г. е бил предмет на съдебно оспорване, като с решение № 1272/29.12.2008 г. по адм.д.№ 4335/08 г. на АССГ, потвърдено с решение № 10292/08.03.2009 г. по адм.д.№ 2274/09 г. на ВАС, оспорването е отхвърлено. В ревизионния доклад № 905624 от 11.09.2009 г. степента на изграждане на недвижимите имоти и извършените довършителни работи е установена въз основа на протокол сер.АА № 0055874 № 902640/04.06.2009 г. за извършено физическо посещение от ревизиращия екип на обекта. Доколкото жалбоподателят е регистриран по ЗДДС на 20.08.2007 г. ревизиращият екип е приел, че са изпълнени изискванията на чл.74 и чл.75 ЗДДС за признаване право на ДК, като за ревизираните данъчни периоди м.август, м.октомври им.ноември 2007 г. е прието, че *не са налице основания за корекция на данъчната основа на получените доставки и на данъчния кредит.* Ревизионният доклад е връчен на представител на жалбоподателя на 13.10.2009 г. съобразно чл.117, ал.4 ДОПК.

Установява се от доклад изх.№ 1053-00-892/01.10.2009 г. на ръководителя на ревизионния екип Е М Н, че е изготвен отказ за съгласуване на ревизионния доклад от координатора по преписката Н Т. Видно от доклада на Н Т същата е изразила становище, че по процесните две фактури, издадени от „Т груп Б“ Е. не се доказват реално извършени СМР, поради което по тях не следва да бъде признато право на ДК.

Със заповед № К-905624_1/12.10.2009 г. Евелин Л И е определен за компетентен орган по приходите за издаване на ревизионен акт, който заемайки длъжност „главен инспектор по приходите“ има качеството на орган, който може да издаде ревизионен акт по смисъла на чл.118, ал.2 ДОПК вр. чл.7, ал.1, т.4 ЗНАП. В срока по чл.119,

ал.3 ДОПК е издаден оспореният ревизионен акт № * от 10.11.2009 г. от Евелин Л И, с който са установени задълженията на жалбоподателя по ЗДДС съобразно чл.118, ал.1, т.1 ДОПК. В ревизионния акт органът по приходите *не е потвърдил* констатациите по РД № 905624 от 11.09.2009 г., като е намерил основание по чл.70, ал.5 вр. чл.9 ЗДДС да се откаже право на ДК по фактури № 4/25.06.07 г. с ДДС в размер на 293 374.50 лв. и № 7/04.10.2007 г. с ДДС в размер от 293374.50 лв. поради липса на безспорни доказателства за доставка на услугата.

Видно от ръкописното отбелязване в разписката към РА същия е връчен на представител на ревизираното лице на 14.12.2009 г., като в срока по чл.152, ал.1 ДОПК срещу него е постъпила жалба вх.№ 53-06-1513 от 23.12.2009 г. Срокът за произнасяне по чл.155, ал.1 ДОПК от решаващия орган - директорът на дирекция „П. ЦУ на Н. Г.С. изтича на 06.02.2010 г. В този срок (на 29.01.2010 г.) страните са подписали споразумение по чл.156, ал.7 ДОПК, с което срокът за произнасяне от горестоящия орган е удължен с три месеца, т.е. до 06.05.2010 г. В този срок решаващият орган е постановил решение № 649/05.05.2010 г., с което ревизионния акт е потвърден в оспорената част. Решаващият орган е изложил мотиви, че липсват доказателствата услугите по процесните фактури да са извършени реално, тъй като е налице несъответствие между данните, посочени в тях и данните по фактурите, издадени от предходните доставчици „Рико З” Е., „Ирком” Е. и „Вики трейд” Е., видовете СМР, описани в актове образец 19, както и установените факти и обстоятелства по отношение на материалната и техническа обезпеченост на т.нар. „изпълнители на СМР”.

За доказване компетентността на органа, подписал решението от името на директора на ОУИ Г.С., ответникът е представил заповед № 864/27.04.2010 г. на изпълнителния директор на Н., с която на А Г (директор на ДОУИ Г.С.) е разрешено ползването на отпуск в периода 30.04.10 г. – 10.05.2010 г. и заповед за заместване № ЗЦУ—108 от 22.01.2010 г.

Видно от ръкописното отбелязване в разписката за връчване на решението същото е съобщено на представител на жалбоподателя на 12.05.2010 г. Жалбата, по която е образувано настоящето съдебно производство вх.№ 53-00-376/25.05.2010 г. е подадена както в срока по чл.156, ал.1 ДОПК, от легитимирано лице и срещу подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, поради което е ДОПУСТИМА.

П. така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

В настоящето производство и съгласно чл.160, ал.2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му. По изложените вече във фактическата част на решението съображения съдът намира, че обжалваният ревизионен акт е издаден от компетентен по смисъла на чл.118, ал.2 и чл.119, ал.3 ДОПК орган по приходите, П. спазване на установената форма по чл.120, ал.1 ДОПК. Специалния процесуален закон не съдържа изискване ревизионният акт да бъде съставен от органите по приходите, извършили ревизията. Съгласно чл.119, ал.2 ДОПК органът, възложил ревизията, определя със заповед компетентния да издаде ревизионния акт орган по приходите. Единствените изисквания към този орган, поставени в разпоредбата на чл.118, ал.2 ДОПК, в случая са спазени. Единствено разпоредбата на чл.155, ал.8 ДОПК съдържа забрана решението на горестоящия административен орган да изменя ревизионния акт във вреда на жалбоподателя. По отношение на ревизионния акт не се съдържа такава забрана в сравнение с ревизионния доклад. Ето защо възраженията на жалбоподателя в тази насока са изцяло неоснователни. По изложените във фактическата част на решението съображения съдът приема, че в ревизионното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения - такива, които съществено са нарушили правото на защита на засегнатото лице, или ако не бяха допуснати, биха довели до постановяване на акт с друго съдържание. Материалната законосъобразност на изводите на ревизиращите органи съдът следва да провери по повод на осъществявания съдебен контрол, доколкото спорът между страните е изцяло правен – относно тълкуване на договорната воля на страните и правилното приложение на материалния закон.

С предварителен договор от 16.02.2007 г. „Т груп Б” Е. като „продавач” и жалбоподателят като „купувач” страните са договорите продавачът да продаде на купувача процесния недвижим имот срещу договорна цена от 6 500 000 евро без ДДС. В предварителния договор страните са договорили сумата от 3 250 000 евро да се плати в момента на прехвърляне на собствеността на недвижимия имот, а остатъкът от цената следва да се плати на 4 равни вноски (всяка по 750 000 евро), както следва: на

15.06.07 г., на 15.09.07 г., на 15.12.07 г. и на 15.02.08 г. и гаранция за изпълнение в размер на 250 000 евро, платима на 15.05.08 г. посочено е в предварителния договор (стр.4), че страните ще договорят „график на работите”, който ще бъде приложен към окончателния договор за покупко-продажба. Страните са договорили, че на датата на плащане на последната вноска недвижимият имот ще бъде предаден на купувача, като на датата на предаване в състояние „проект, завършен до ключ” имотът ще е освободен от всякакви тежести.

В случая не е спорно, че с нотариален акт № 118, т.IV, рег. № 5364, н.д.№ 680 от 09.05.2007 г. жалбоподателят е закупил от „Т груп Б” Е. процесните недвижими имоти за сумата от 3 250 000 евро без ДДС. С договор от същата дата 09.05.2007 г. страните са констатирали, че закупените сгради са завършени в груб строеж, удостоверено с констативен протокол № АБ 7000-141/18.04.2007 г. на СО – район „Л” на основание чл.181, ал.2 ЗУТ. Същите са декларирали, че сделката включва окончателно завършване на сградата от „Т Груп”, като последното дружество се е задължило на свои разноси да осигури сградата да бъде завършена. Договорено е за завършването на всеки един от етапите да се подписва констативен протокол. Договорена е цена в размер на 3 250 000 евро без ДДС. В Приложение № 1 към договора от 09.05.2007 г. страните са договорили „Общ писмен опис на задълженията за комплекса в района на В. – ВЕЦ – С.. Приложение № 1 съдържа най-общи договорки без конкретно посочване на видове, количество и единична стойност на вложените материали, стойност на труд. С констативен протокол № 3 от 03.12.2007 г. (неразделна част от договора от 09.05.2007 г.) страните са констатирали „предаване на работите по етап 3” от Графика на работите за завършване на сградата. С идентичен констативен протокол № 4 от 30.05.2008 г. страните са констатирали „предаване на работите по етап 4” от Графика на работите за завършване на сградата.

Двете спорни фактури № 00...4/25.06.07 г.и № 00...7 от 04.10.2007 г. са с предмет „продажба на недвижим имот съгласно договор за покупко-продажба”, всяка с данъчно основа 750 000 евро и ДДС от 150 000лв. Доставчикът е издал фактури № 00 ..1/09.05.07 г., № 00..2/21.05.07 г. и № 00...3/04.06.07 г.”, трите с предмет „продажба на недвижим имот съгласно договор за покупко-продажби и нотариален акт № 118/09.05.07г.”, на обща стойност 3 250 000 евро без ДДС. В

хода на ревизионното производство по повод на ИПДПОЗЛ изх.№ 10-53—00-892/06.02.09 г. (стр.180 от приложенията) жалбоподателят е представил „етап 2 – 15.09.07 г.”, „етап 3 – 15.12.07 г.” и „етап 4 -15.02.08 г.” (стр.213 – 218 от приложенията по делото), които документи съдържат общо изброяване на строително-монтажни работи, без посочване на конкретно количество, единична стойност на труд и материали и дори място (страда, обект), в които са извършени. Тези документи не са подписани и не съдържат никакви подписи. По повод на същото искане жалбоподателят е представил две писма, изходящи от доставчика му „Т Груп Б” ООД *без дати*, в които доставчикът посочва, че е приключил трети и четвърти етап от работната програма и е поканил представител на жалбоподателя за подписване на констативни протоколи. По делото се съдържа единствено посочените по-горе констативни протоколи № 3/03.12.07 г.и № 4/30.05.08 г.

По делото е допусната и приета съдебно-техническа експертиза от 05.11.2010 г., изготвена от вещото лице Т. К. Б., която съдът кредитира като компетентно изготвена и неоспорена от страните. След извършен оглед на недвижимите имоти и съпоставка с инвестиционните проекти (част „Архитектурна, част „ВиК”, част „ОВК” и част „Вътрешни ел. Инсталации”), всичките съгласувани през м.декември 2005 г., вещото лице е констатирало, че са изпълнени и завършени следните СБР: зидерски работи (вътрешни и външни стени на всички секции), дограма PVC – монтирана на всички секции, хидроизолации на открити тераси с монтиран гранитогрес и плосък покрив със завършващ пласт с посипка; вътрешна вентилационна, газоразпределителна и канализационна мрежа; завършени електроинсталации, монтирани на всички секции до ключове и контакти в отделните обекти; завършена вътрешна „ВиК” инсталация във всички секции и изпълнена топлоизолация с армирана шпакловка и минерална мазилка по фасадите, изпълнена на всички секции. В съдебно заседание на 18.11.2010 г. вещото лице Б. пояснява, че начинът да се установи, кога са приключили съответните етапи от строителството е чрез съставяне на акт – образец 12 за т.нар. „скрити работи” – работи, които не подлежат на директен визуален контрол (напр. ел. инсталации, тухлени зидарии), които актове се подписват от строителя и възложителя преди съставянето на актове – образец 15. В хода на ревизионното производство по повод на посоченото по-горе ИПДПОЗЛ изх.№ 10-53—00-892/06.02.09 г.

жалбоподателят е представил единствено актове – образец 15, *които не носят дата на съставянето им*. В същите констативни актове – приложение № 15 към чл.7, ал.3, т.15 от Наредба № 3 от 31 юли 2003 г. за съставяне на актове и протоколи по време на строителството, доставчикът „Т Груп Б” ООД е посочен като възложител, а за строител е посочен „Болкан хоум” ООД. Едва в хода на съдебното производство в молба от 20.01.2011 г. жалбоподателят представя актове - образец № 12 към Наредба № 3/2003 г., изготвени през 2006 г., в които „Т Груп Б” ООД е посочен като възложител, а за строител е посочен „Ергон - Б” ООД. С молба от 28.02.2011 г. жалбоподателят представя актове – образец 14 към Наредба № 3/2003 г., в които „Т Груп Б” ООД е посочен като възложител, а за строител е посочен „Ергон - Б” ООД. Със същата молба за първи път жалбоподателят представя договор от 25.04.2007 г., с който „Т Груп Б” ООД като „инвеститор” е възложил на „Праксис груп” ООД като „изпълнител” да организира и извърши монтаж на електро инсталация в процесните недвижими имоти.

Участници в процеса на строителството са възложителят, строителят, проектантът, консултантът, физическото лице, упражняващо технически контрол за част "Конструктивна", техническият ръководител и доставчикът на машини, съоръжения и технологично оборудване, като взаимоотношенията между участниците в строителството се уреждат с писмени договори (чл.160, ал.1 и ал.2 ЗУТ). Възложител е собственикът на имота, лицето, на което е учредено право на строеж в чужд имот, и лицето, което има право да строи в чужд имот по силата на специален закон (чл.161 ЗУТ). Съгласно чл.163, ал.1 ЗУТ строителят е физическо или юридическо лице, включващо в състава си физически лица, притежаващи необходимата техническа правоспособност, което по писмен договор с възложителя изпълнява строежа в съответствие с издадените строителни книжа. Строителят може да възложи на подизпълнител извършването на отделни видове строителни и монтажни работи или на части (етапи) от строежа (чл.163, ал.4 ЗУТ). Наредба № 3/2003 г. определя условията и редът за съставяне на актове и протоколи за подготовка, откриване на строителна площадка и определяне на строителна линия и ниво и за приемане на завършени видове строителни и монтажни работи П. изпълнението на строежите, на отделни етапи или части от тях. Съставените и оформени съгласно изискванията на наредбата актове и протоколи имат доказателствена сила П. установяване на обстоятелствата, свързани със започване, изпълнение и въвеждане в експлоатация (приемане) на строежите. Съгласно чл.2, ал.2,

т.2 от наредбата за строежите от четвърта и пета категория (процесният строеж е пета категория) задължителните образци са - образци № 2 (2а), 3, 4, 7, 12, 14 и 15. Съгласно чл.7, ал.3, т.7 от Наредба № 3/2003 г. за процесния строеж е задължително издаването на актове - образец № 7 (съставя се от строителя, проектанта по част "Конструктивна" и технически правоспособното физическо лице по част "Конструктивна" към лицето, упражняващо строителен надзор, или техническия ръководител - за строежите от пета категория; с акта се приемат и видовете СМР по част конструктивна, предписани от проектанта в заповедната книга; актът се съставя П. достигане на проектните нива (подови, тавански, покривни и други конструкции или първо, второ и т.н. ниво, вкл. междинните нива), както и за вертикални и други елементи между две проектни нива на строежа, етапа, частта от него). Съгласно чл.7, ал.3, т.12 от Наредба № 3/2003 г. за процесния строеж е задължително издаването на актове - образец № 12. Именно с тези актове - образец № 12 се установяват всички видове строителни и монтажни работи, подлежащи на закриване. Акт – образец № 12 удостоверява, че са постигнати изискванията на проекта. Съставя се от строителя и технически правоспособните физически лица по съответните части към лицето, упражняващо строителен надзор и съдържа данни за всички извършени строителни и монтажни работи (скрити работи), които подлежат на закриване или чието количество и качество по-късно не може да бъде установено П. закриването им с последващите технологични операции, процеси, работи и др., както и за тези видове скрити работи, необходими за правилната оценка на строежа, етапа или на частта от него по спазване на изискванията за безопасност и за експлоатационната му пригодност съобразно действащата нормативна уредба.

Във всички документи, свързани с процеса на строителство на сградите, доставчикът „Т Груп Б” ООД е посочен като възложител (собственик или носител на вещни права в имота). Действително тези документи са издадени преди датата на покупко – продажба по нотариаления акт от 09.05.2007 г. Но с оглед съществената разлика между възложителя по смисъла на чл.161 ЗУТ и строителя по смисъла на чл.163 ЗУТ, съдът приема, че тези документи (актове – образец № 12 и образец № 15) са косвено доказателство, че доставчикът *не е строител* в процесния обект. Действително строителят може да наеме подизпълнители (чл.163, ал.4 ЗУТ). В случая обаче с влязло в сила съдебно решение № 1272/29.12.2008 г. по адм.д.№ 4335/08 г. на АССГ, потвърдено с решение № 10292/08.03.2009 г. по адм.д.№ 2274/09 г. на ВАС, е

прието, че доставчиците на „Т Груп Б” ООД, т.нар. предходните доставчици „Рико 3” Е., „Ирком” Е. и „Вики трейд” Е., не са изпълнили претендираните видове СМР, с оглед на което на „Т Груп Б” ООД е отказано право на данъчен кредит.

Съдът приема, че в настоящето съдебно производство не се доказва факта на извършване на конкретни довършителни работи от „Т Груп Б” ООД в полза на жалбоподателя по сключения между тях договор от 09.05.2007 г. С оглед видовете участници в строителния процес съгласно чл.160, ал.1 ЗУТ доставчикът следва да бъде определен като „строител” на договорените довършителни работи. С договора от 09.05.2007 г. същият се е задължил „сградата да бъде довършена до ключ”. Съдът приема, че с договора от 09.05.2007 г., както и с приложенията към него – Приложение №1 (общ опис на задълженията) и анекс № 1 от 16.11.2007 г. *не са договорени никакви конкретни довършителни СМР* – по количество и единична стойност. Не се представи по делото – приложение № 2 (график на работите), като съдът приема с оглед на разпределението на доказателствената тежест в процеса, че за доказване на реално извършените довършителни СМР, същата е на жалбоподателя. Съдържащите се в приложенията по делото – етапи № 2, №3 и № 4 не са подписани от страните, т.е. не отразяват техни договорни правоотношения. Но дори и да бяха двустранно изготвени, тези документи също не индивидуализират по какъвто и да било начин конкретно извършени СМР – количество, единична цена, обща стойност. Данни за конкретно изпълнени СМР не се съдържат и в изготвените от страните констативен протокол № 3 от 03.12.07 г. и № 4 от 30.05.08 г. На следващо място, няма изготвени от доставчика (в качеството му на строител) актове – образец № 12 към Наредба № 3/2003 г., доколкото именно с тези актове се установяват подлежащите на закриване СМР, чието количество и качество по-късно не може да бъде установено. Ето защо следва да се направи извод, че по делото липсват писмени доказателства за конкретно изпълнени от доставчика довършителни СМР (както лично, така и чрез подизпълнители). Такова конкретно изпълнение не се доказва и с допуснатата съдебно-техническа експертиза, която само констатира изпълнението на СМР, като вещото лице изрично в съдебно заседание посочва, че не може да даде отговор, кой е изпълнил конкретните СМР, за които данни следва да се съдържат в акт – образец № 12. На последно място следва да се посочи, че самият

предмет на спорните фактури „покупко-продажба на недвижим имот” е неясен и не отразява действителните договорни отношения между страните, защото покупко-продажбата по нотариален акт № 118/09.05.07 г. е отразена във фактури №№ 1, 2 и 3, издадени от същия доставчик. По изложените съображения и като са достигнали до извод, че спорните фактури № 00....4/25.06.07 г. и № 00...7 от 04.10.2007 г. не отразяват реални доставки по смисъла на чл.9 ЗДДС, респ. е налице основание по чл.70, ал.5 ЗДДС да се откаже право на данъчен кредит по тях, ревизиращите органи са постановили оспорения ревизионен акт П. правилно приложение на закона. Жалбата в следва да бъде отхвърлена като неоснователна на основание чл.160, ал.1 ДОПК.

П. този изход на спора на основание чл.161, ал.1 ДОПК на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 12 185 лв. лв. съобразно чл.8 вр. чл.7, ал.2, т.4 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения съобразно обжалвания интерес П. отказано право на ДК в размер на 586 749 лв. Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, I-во Административно отделение, 2 състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на “С. Р.” Е. със седалище и адрес на управление Г.С., Б. „Академик И. Г.” №. срещу РЕВИЗИОНЕН АКТ № */10.11.2009 г., издаден от Евелин Л И на длъжност “главен инспектор по приходите” П. ТД на Н. Г.С., потвърден с решение № 649/05.05.2010 г. на директора на ДООУИ Г.С. в частта, с която е отказано право на данъчен кредит общо в размер на 586 749.00 лв. за данъчни периоди м.август и м.октомври 2007 г. по фактури № 0...04/25.06.2007 г. и № 0...07/04.10.2007 г. , издадени от „Т Груп Б” Е..
ОСЪЖДА “С. Р.” Е. със седалище и адрес на управление Г.С., Б. „Академик И. Г.” №. да заплати на директора на Дирекция “Обжалване и управление на изпълнението” П. ЦУ на Н. Г.С. на основание **чл.161, ал.1 ДОПК** **разноски** в размер на 12185 (дванадесет хиляди сто осемдесет и пет) лв.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: